

Herinnering.

moe, bemodderd en bezweet onzen kampong, zaten dra in vroolijke clubjes bijeen en genoten met smaak onzen half doorweekten proviand. En onderwijl bood ons het kamponghoofd, die gevolgd werd door eenige oude heeren, waarschijnlijk de notabelen uit zijne gemeente, als teeken zijner goede gezindheid sirih en klappers aan.

Nieuwsgierig als de Baliër is, duurde het niet lang of de geheele mannelijke bevolking

als het heilig ontzag waarmede zij de kijkers behandelden.

Of mijne collega's ook nog proeven genomen hebben met hunne kompassen, om te zien welken indruk deze zouden maken, weet ik niet, ik vermoed echter van wel, doch het zonnetje dat sinds dien weer verschenen was, deed de helderwit steenen poort van een poera (= tempel) die op eenigen afstand boven het groen uitstak, voor mijne oogen

POERA (TEMPEL) IN TABANAN.

van den kampong was om ons verzameld, had voor alles oor en oog, scheen overal even veel belang in te stellen, maar de grootste aantrekking oefenden wel onze veldkijkers op deze eenvoudige menschen uit. Dat je met die dingen de voorwerpen dichtbij of veraf kon zien, al naar gelang de wijze, waarop je zoo'n instrument voor de oogen hield, zie dat ging hun begrip te boven en het was typisch, zoowel hunne kinderlijke verbazing,

schitteren en dit trok mij op het oogenblik meer aan.

Toen maakte ik de schets voor de teekening, die mij nu, na zoo langen tijd, weer onder de oogen kwam en, hoewel deze teekening maar gebrekkig de werkelijkheid weergeeft, zij geeft toch eenigen indruk van hetgeen ik zag.

Links de ingang tot een „djro”, woning van een Hoofd, waarvoor, op twee offernissen,